

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

Munteanu Eduard XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.11.2018 – 22.05.2019;

Instanța de apel: 11.07.2019 – 16.10.2019;

Instanța de recurs: 23.12.2019 – 13.05.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 22 mai 2019, *examinând cauza în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Munteanu Eduard a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 70 (șaptezeci) de ore.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare suportate pentru întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat, în fapt, că Munteanu Eduard, la 16 iulie 2018, aproximativ la ora 18.20, aflându-se în apropierea blocului locativ nr. 13 de pe bd. Mircea cel Bătrân, mun. Chișinău, intenționat, în mod ilegal, în scopuri personale și fără scop de înstrăinare, a procurat și a păstrat la sine substanța stupefiantă cannabinoid sintetic MDMB(N)-2201, cu masa totală de 0, 133 g, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3385 din 08 octombrie 2018 și răspunsului Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, este un produs cannabimimetic cu proprietăți psihotrope, este analog al unor substanțe sintetice ilicite care provoacă tulburări mintale și se atribuie la

categoria substanțelor psihotrope neutilizate în scopuri medicale, iar cantitatea acestuia conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, constituie proporții mari.

Prima instanță a încadrat aceste acțiuni ale inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, conform indicilor calificativi: „*procurarea și păstrarea ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșită în proporții mari și fără scop de întrăinare.*”.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în partea repartizării cheltuielilor judiciare, precum și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să se încaseze din contul inculpatului cheltuielile judiciare în sumă de 1 680 de lei, iar în rest, menținerea sentinței.

3.1 În argumentarea apelului, cu referire la cheltuielile judiciare, compuse din suma de 1 680 de lei, plătită pentru întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3385 din 08 octombrie 2018, a susținut că art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală prevede că instanța poate obliga inculpatul să le recupereze.

A mai afirmat că obligația recuperării de către inculpat a cheltuielilor judiciare decurge din fapta infracțională a acestuia, fiindcă fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu ar fi fost efectuate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2019, a fost admis apelul declarat de procuror și casată sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 22 mai 2019 în partea repartizării cheltuielilor judiciare, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care:

S-au încasat în beneficiul statului, din contul inculpatului, cheltuielile judiciare pentru întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică în sumă de 1 680 de lei.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că pronunțând sentința, prima instanță corect a constatat faptele și circumstanțele cauzei, ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a respectat prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, având în vedere cererea inculpatului privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind corespunzător reduse limitele de pedeapsă prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

În continuare, în ceea ce vizează cheltuielile judiciare, compuse din suma de 1 680 de lei, plătită pentru întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3385 din 08 octombrie 2018, instanța de apel a observat că prevederile legislației ce țin de obligarea inculpatului de a recupera cheltuielile judiciare urmează a fi interpretate ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018, prin care a fost exclus alin. (2) al art. 143 Cod de procedură

penală, care statua că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) al normei respective se face din contul bugetului de stat.

Astfel, instanța de apel a notat că obligația recuperării de către inculpat a cheltuielilor judiciare decurge din fapta infracțională a acestuia.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către **avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului**, acesta invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicitând casarea deciziei și menținerea sentinței primei instanțe.

5.1 În argumentarea recursului, avocatul în numele inculpatului a susținut că instanța de apel a admis o eroare gravă, or statul are obligația pozitivă de a asigura desfășurarea investigațiilor penale, orientate spre stabilirea adevărului, iar întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3385 din 08 octombrie 2018 era obligatorie din această perspectivă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se depune de persoanele menționate în art. 421 și trebuie să fie motivat.

Iar, art. 430 Cod de procedură penală stabilește cerințele de conținut ale cererii de recurs ordinar.

Astfel, în conformitate cu art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, constată că deși în conținutul cererii de recurs se invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, acesta nu dezvăluie argumentele ilegalității deciziei recurate prin prisma unui temei anume. Or, art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală conține 5 temeiuri distincte de casare, însă recurentul nu a abordat expres și argumentat niciunul dintre aceste temeiuri.

La fel, Colegiul penal relevă că recurentul nu a specificat nici în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care anume este eroarea comisă de instanța de apel, prin prisma vreunui temei prevăzut de art.

427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ce ar duce la casarea deciziei atacate cu recurs.

Așadar, Colegiul penal nu se va expune referitor la legalitatea deciziei contestate prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocate sterile și nemotivate de către recurent, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În ceea ce vizează aspectele menționate, Colegiul penal evidențiază că din conținutul recursului declarat se întrevide dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, insistându-se asupra necesității casării acesteia și menținerii sentinței primei instanțe, însă în argumentarea acestei poziții, recurentul nu dezvăluie concret motivele ilegalității deciziei instanței de apel în raport cu vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În concluzie, Colegiul penal notează că atunci când autorul recursului nu invocă de o manieră concretă motivele ilegalității deciziei contestate, rezultă că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut prevăzute la art. 429-430 Cod de procedură penală și urmează a fi decisă inadmisibilitatea acestuia.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui **Munteanu Eduard XXXXX**, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor